

1970 நவம்பர்: 26]

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—(தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதா.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I move:

“That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Co-operative Societies (Third Amendment) Bill 1970”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவை இப் பேரவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா (ச. பே. ம. எண் 23/70).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இந்த மசோதாவின் மீது பேசுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: There is an amendment that this Bill should be referred to a Select Committee. That may be taken up first.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசிய பிறகு அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1920-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இம் மாநிலத்தில் நகரமைப்பு ஒரு திட்டமிட்ட அலுவலக

* 31-8-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. நகரமைப்புத் திட்டங்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் செயற்படுத்துவதற்குமான சட்ட அதிகாரங்கள் 1920-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகரமைப்புச் சட்டத்தினாலும் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளினாலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன் கோட்பாடும் பயன்படும் தன்மையும் நகரப் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே நீட்டிக்கப்பட்டது. கீழ்க்காணும் வகையில், தற்போதுள்ள சட்டத்தில் எனைய சில இடர்பாடுகளும் குறைகளும் உள்ளன.

(i) வட்டாரத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சேர்ந்து கூட்டு நகரமைப்புக் குழுவின் அமைப்பதற்கு விதித்துறையிருப்பினும், பெருந் திட்டத்தைத் (Master Plan) தயாரிப்பதற்கும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கும் கட்டாயமான விதித்துறைகள் இல்லை.

(ii) மேம்பாட்டு வரிக்குப் போதுமான விதித்துறை இல்லை; இது நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்பட முடியாததாகத் தெரிகிறது.

(iii) வட்டார அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களின் ஒரங்கிணைந்த திட்டமும் வளர்ச்சியும் இல்லை.

இதுவரையில் இச்சட்டத்திற்கு விரிவான கிளத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை. விரிவான கிளத்தங்கள் செய்யவேண்டியதன் அவசியம், 1938-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே உணரப்பட்டது.

நகரமைப்புத் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுக் கட்டண விதிப்பைச் சீராக்கும் முறைகள், திட்டங்களுக்கு நிதி உகவியளிக்கும் முறைகள் அகியவற்றையும் விரிவான நகரமைப்புத்திட்ட மசோதா அவசியமென்று கருதப்பட்டால் அதையும் விரைந்து நிறைவேற்றும் நோக்கத்தான் 1920-ம் ஆண்டு நகரமைப்புத் திட்டச் சட்டத்திற்கான கிளத்தங்கள் குறித்து அறிக்கை அளிக்க 1947, அக்டோபரில் ஒரு குழுவை அரசு நியமித்தது. நகரமைப்புச் சட்டத்திற்கும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கும் கிளத்தங்கள் செய்யும் கருத்துரையுடன் நகரமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பொருள்கள் குறித்தும் இக்கூற ஒரு விரிவான அறிக்கையை அளித்தது. மேலும், இச் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நகரமைப்பு நடவடிக்கைகள், தற்போதுள்ள சட்டத்தின் மூலமையற்ற விதித்துறைகளைக் கொண்டு முறைப்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அமைச்சர் குழுவின் கட்டளையின்படி, இந்திய அரசின் சுகாதார, வீட்டுவசதி அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த மத்திய வட்டார, நகர அமைப்பு நிறுவனம் மேற்கு நாடுகளிலுள்ள பல நகர அமைப்புச் சட்டங்களை விரிவாக ஆராய்ந்த பின் மாதிரி நகர, கிராம அமைப்புத்திட்ட மசோதாவைத் தயாரித்து, அந்தந்தப் பகுதிகளின் நிலைமைகளுக்கேற்ப அவசியமான கிளத்தங்களுடன் அவற்றின் விரிவான சட்டங்களைத் தயாரிக்க இதை அடிப்படை

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யாகக் கொள்ளும்பொருட்டு 1961-ல் எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அனுப்பிவைத்து, மேற்சொன்ன மாதிரி மசோதாவை ஆராயவும் இந்த மாதிரி மசோதாவின் அடிப்படையில் புதிய தமிழ்நாடு நகர, கிராம அமைப்பு மசோதாவைக் குறிப்பிடவும் 1963-ல் இந்த அரசு சிறப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்தது.

மாதிரி மசோதாவை விரிவாக ஆராய்ந்த பின்னர், அதற்குப் பல திருத்தங்களை இக் குழு அறிவித்தது. பிற மாநிலங்களின் சட்டங்களும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன; 1966-ம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர வட்டார, நகரமைப்புச் சட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டவாறு நகர, கிராம அமைப்பில் வட்டாரக் கருத்தும் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று தெரிய வந்தது. வரையப்பட்ட வட்டாரத்திற்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்கான குறிப்பிட்ட விதித்துறைகளைச் சேர்த்தவும், அதனால், தற்போதுள்ள நகரங்களுக்கான பெருந்திட்டங்களைத் தயாரிப்பதுடன் வட்டார அமைப்புத் திட்டங்களில் அவ்வாறு வரையப்பட்ட பகுதிகளுக்கான புதிய நகரங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் அவசியமிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

இதற்கேற்ப, இரண்டு புதிய கூடுதல் கருத்துக்கள் இம்மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; ஒன்று, வட்டாரத் திட்டங்கள் பற்றியது; மற்றொன்று புதிய நகரங்கள் குறித்தது. புதிய நகர மேம்பாட்டிற்கு வட்டாரத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகள், கீழ்க்காணும் பெரிய அளவளவில் நகர, கிராம அமைப்பு நடவடிக்கையைக் குறிப்பிடுவனவாத அமைதல்வேண்டும்.

(i) வட்டார அளவு :

மக்கள் வரடும் வட்டாரங்களுக்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டம். இது, கிராம, நகரக் குடியேற்றத் கோட்பாடுகளை ஏற்று, கிராம, நகரப் பகுதிகளின் ஒழுங்கினைந்த மேம்பாட்டிற்கு வகை செய்யும்.

(ii) நகரப் பகுதி அளவு :

வட்டார அமைப்புத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பெரு நகரப் பகுதிகள், நகர வளர்ச்சிப் பகுதிகள், புதிய நகரங்கள் ஆகியவற்றில் மேம்பாட்டுக்கான பெருந்திட்டம்.

(iii) உள்ளூர் அளவு :

பெருந் திட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கான விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

இந்த மசோதா குறித்த சிறப்பான கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(i) பாளையங்கள் தனிய தமிழ்நாடு மாநிலம் முழுவதிலும் இச்சட்டம் பரந்து நிற்கும்;

(ii) அகிகாரிகளும் அரசுச் சார்பற்றவர்களும் அடங்கிய மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட வாரியம் எனப்படும் ஆலோசனை வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வகைசெய்தல்;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

(iii) வட்டார அமைப்புத் திட்டப் பகுதியாகவும் உள்ளூர் அமைப்புத்திட்டப் பகுதியாகவும் புதிய நகர மேம்பாட்டுப் பகுதியாகவும் எந்த ஒரு பகுதியையும் அறிவிக்கவும் இப்பகுதிகளுக்கான அமைப்புத்திட்ட அதிகாரமன்றங்களை அமைக்கவும் அவற்றில் கடமைகளை வரையறுத்து வகை செய்யவும் அரசுக்கு அதிகாரமளித்தல்;

(iv) இச் சட்டத்தில் காணப்படும் திட்டங்களை மாற்றுதல், நீக்குதல் அல்லது திருத்தியமைத்தல்;

(v) புதிய நகரமேம்பாட்டு அதிகாரமன்றம் வங்கிகளிடமிருந்தும் பிற பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன் பெறுவதற்கான விதித்தறையுடன் பல அமைப்புத் திட்ட அதிகாரமன்றங்களுக்கு நிதியளிக்கும் முறைக்கான வகை செய்தல் ;

(vi) நிலம், கட்டிடங்களின் மேம்பாட்டிற்கும் நிலம், கட்டிடங்களின் பயனை மாற்றுவதற்கும் அமைப்புத் திட்ட அனுமதியைப் பெறுதல்;

(vii) அமைப்புத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி அந்த நிலத்தின் விற்பனை மதிப்பைக் கணக்கில்கொண்டு அளிக்கப்படும். இமப்பீடு முறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் திருத்தத்துடன் 1894-ம் ஆண்டு நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டத்தின் கீழ் இச் சட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல்;

(viii) திட்டம் தயாரிக்கப்படும் அறிவிப்புத் தேதியிலிருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குள் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படவில்லையென்றால் அந்த நிலம் இயல்பாகவே விடுவிக்கப்படுவதற்கு வகைசெய்தல்.

(ix) நிலம் அல்லது கட்டிடங்கள் அமைத்தல் அல்லது பயன்படுத்துதல் அல்லது பயன்படுத்துவதை மாற்றத்தல்கள் அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்கள், திட்டப் பரப்பின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு பயனுக்கும் பல்வேறு வீதங்களில் மேம்பாட்டுக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட வேண்டும்; மேம்பாட்டுக் கட்டணத்தின் உயர் அளவு வீதத்திற்கும் உட்பட்டி, மாநில அரசின் முன் அனுமதியுடன் இந்த வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்;

(x) மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இந்த நிதியிலிருந்து எந்தக் காரணங்களுக்காகத் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும் ;

(xi) அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றம் பெற்றுக் கொள்ளும் எல்லா மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களும் தொகைகளும் “ அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதிக்கணக்கு ” என்ற தனிக்கணக்கின் பெயரில் பற்று எழுதப்படவேண்டும் ; இச் சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட காரியங்களுக்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படவேண்டும் ;

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(xli) இழப்பீடு அளித்தல், மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களை விதித்தல், மதிப்பிடுதல் சம்பந்தப்பட்ட தகராறுகளை முடிவுசெய்ய நடுவர் மன்றம் அமைத்தல்;

(xii) தமிழ்நாடு அரசு வீட்டுவசதி வாரியம் மேற்கொண்ட எந்த ஒரு வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்கு அல்லது பணிக்கு, இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் பொருந்தாவென்று வகைசெய்தல்;

(xiv மத்திய, மாநில அரசு அதிகாரமன்றங்கள் அனுமதி பெறுவதனின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் அவற்றின் கட்டிடப் பணிகள் குறித்து அறிவிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வகைசெய்தல்.

உறுதியும் வலியும் பொருந்திய சட்டபூர்வமான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு இந்த மசோதா வகைசெய்கிறது; இந்த அடிப்படையில் எல்லா நிலைகளிலும் நகர, கிராம அமைப்புத் திட்டம் விரைந்து மேற்கொள்ளப்படவும் தற்போதுள்ள சட்டத்தில் காணும் பொத்தல்களும் குறைகளும் நீக்கப்படவும் இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. இம்மசோதா, மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்தக் கோருகிறது.

நீண்ட பெரும் காலமாகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுக்கே இருந்து வந்து இருக்கிறது. அதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்திய அரசாங்கமே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருத்தக்கூடிய முறையில் விதிமுறைகளைத் தயாரித்து அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆராய்ந்து, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இவைகளைக் கூடுமான வரையில் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு அரசாங்கமே சில பல் திட்டங்களைக் கொண்டு வர இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த வகையில் இந்த மசோதாவை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ஏ. அ. சுப்பராஜா, க. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் ஹாண்டே ஆகிய மூன்று உறுப்பினர்களும் ஒரே மாதிரியான திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் ஏதேனும் ஒன்றைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நம்முடைய விதிகளில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

“ That the Bill be referred to a Select Committee consisting of members of the Assembly (list to be furnished later). ”

[1970 நவம்பர் 26]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. சட்டப் பேரவையின் சென்ற தொடர்க் கூட்டத்தில், சட்ட மன்றத்தில் இல்லையென்றாலும், தனித்த முறையிலே இது ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டதற்குக் காரணம், இந்த மசோதாவை விரிவான முறையிலே படிப்பதற்கும், இதனுடைய விளைவுகளை ஆராய்வதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்குப் போதுமான நேரம் தேவை என்பது தான். அதையேதான் நாம் அப்பொழுதே வற்புறுத்தினோம். அதற்குப் பிறகு அது எப்படியும் பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதாவின் விளைவுகளைப்பற்றி மிகத் தீவிரமாக அல்லது விரிவாக அங்கத்தினர்கள் ஆராயாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆனால், இந்த மசோதா இன்றைக்கு இங்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவின்மீது பல்வேறு குழுக்களின் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன, அதற்கும் மேலாக நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய குழு, அமைப்பு செய்த சிபார்சுகளின் பேரில் சில திருத்தங்களைக் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். யார் சிபார்சு செய்தாலும், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் தமிழகத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றி அமைக்க இருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட சில நிலைமைகளின் விளைவாக அவற்றை செயல்படுத்துகிற நேரத்தில், அதனுடைய விளைவுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், இந்த மசோதா அந்த அளவுக்கு வேகமாகவோ அல்லது உடனடியாகவோ நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக, ஒரு கால வரையை நிர்ணயித்தாவது, அதற்குள் பொறுக்குக் குழு இதனைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இதனால் பல விளைவுகள் பின்னால் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவில் 60, 61-வது பிரிவுகளில் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற அளவில் சில மாற்றங்கள் செய்வதற்காக, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் மீது வரி வசூலிப்பது அல்லது கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான அதிகாரத்தை, அமைய இருக்கிற நகர சீரமைப்புக் குழுவிற்கு வழங்குவது பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏற்கனவே இருக்கிற ஒன்று தான், பெட்டர்மெண்டு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

லெவி என்று முன்னால் இருப்பதைப் பெயர் அளவில் டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்று சொல்லி இதை மாற்ற இருக்கிறோம் என்று சாதாரணமாக இது பற்றிய வாதம் கூறக்கூடும். ஆனால், இந்த நேரத்தில் இது எப்படிப் பொது மக்களை சாதாரணமாகப் பாதிக்கும் என்பதைக் கருத்து ஊன்றிப் பார்க்கவேண்டும்.

பெட்டர்மெண்டு லெவி என்பது—பொது மக்கள் வரியாகத் தருகின்ற பணம் மிகக் குறைவு, சதவிகிதமும் குறைவு. ஆனால், டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்று வருகிற நேரத்தில், நாம் பெயரை மாற்றுவது மட்டுமல்ல, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் அதிகமான அளவில் வரி வசூலிப்பதற்கும் நம்மை அறியாமலோ, அறிந்தோ ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. டெவலப்மெண்டு சார்ஜ், எந்த அடிப்படையிலே கணக்கிடப்படும் என்பதைப்பற்றி 61-வது பிரிவிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல், கமெர்ஷியல் ரெஸிடென்ஷியல், அக்ரிகல்ச்சரல், மிஸெலேனியஸ் என்று பல்வேறு நிலைமைகளை மனதில் கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக எப்படி மூன்னேறும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே ஒரு கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. நகர்ப்புறத்தில் இருக்கிற வரி விகிதத்தைவிட மிக அதிகமான வரி விகிதத்தை, கட்டணத்தை வசூலிப்பது என்றால், என்ன பெயர் சொன்னாலும், அது பொது மக்கள் செலுத்துகின்ற பணம், அவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற பளு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தக் கட்டண விகிதம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு சமூகாயத்தில் இருக்கிற ரூல் பாபுலேஷன் என்று சொல்லப்படுகின்ற கிராமப்புற மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. பெட்டர்மெண்டு லெவி தான் டெவலப் மெண்டு சார்ஜாக இருக்கும் என்ற உறுதியை அரசு கொடுக்குமா? பெட்டர்மெண்டு லெவி என்ற பெயரால் இந்த அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு வருவாய் வருகின்றதோ அதைவிட அதிகமாக டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்ற கட்டண அடிப்படையிலே பணத்தை அரசு வசூல் செய்யாது என்ற ஒரு அண்டர்பீட்கிங்ை, உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு தருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். நிச்சயம் தர முடியாது. தரமுடியாததற்குக் காரணம் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற பெயரால் அதிகமான அளவிலே கட்டணம் விதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இதற்காக ஒரு குழு, அல்லது ஒரு போர்டு அமைப்பது என்பதைப்பற்றி இந்த மசோதாவிலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைப்பற்றிய பிரிவும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மிகுந்த கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல போர்டுகளை அமைத்திருக்கிறோம். சில நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 26]

அந்த அனுபவத்தையொட்டி இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். யார் தலைவர் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, சில திருத்தங்கள் அரசுத் தரப்பிலிருந்தும், என்னுடைய தரப்பிலிருந்தும், மற்றவர்களுடைய தரப்பிலிருந்தும் வந்திருக்கின்றன. இது போன்ற விவகாரங்களை விரிவாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தக் குழு, வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, இதற்குச் சில அதிகாரங்களைத் தர இருக்கிறோம். இந்தக் குழு போலீசாரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ரெவின்யூ இலாகாவைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். பல்வேறு இலாகாக்களை, துறைகளை வேண்டும் பொழுது, வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற விசேஷ அதிகாரத்தை இந்த வாரியத்திற்குத் தருகிறோம். இந்த அமைப்பு இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும், பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய எண்ணம் என்றாலும்கூட, பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையையும், விதிமுறைகளையும், நாம் நல்ல முறையில் அமைத்தால் நன்கு செயல்பட முடியும், அதற்கான சட்ட விதிகளை அமைக்கவேண்டும்.

என்ன சாபக்கேடோ தெரியவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும், பல் வேறு மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படும்பொழுது 10, 15 பிரிவுகளைக் கொண்ட மசோதாக்களாகத் தான் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவைகளுக்கான விதிகளை அமைக்கின்ற அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. சட்டத்தில் என்ன நினைத்தோமோ அல்லது என்ன நினைக்க முடியுமோ என்பதை நாம் கற்பனையில் எண்ண முடியாத அளவுக்கு விதிகளைச் செய்கிறார்கள். உதாரணமாகத் கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி மசோதாக்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மசோதாக்களைவிட, அதன் பின்னாலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற விதிகள் எந்த அளவுக்கு அந்தத் துறையிலே நாட்டையும், மக்களையும் பாதிக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி, அதற்கான விதிகளைப் பின்னாலே நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு அதிகாரத்தை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கிற நேரத்தில், விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றம் கண்டிப்பாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்றால்தான், மனதிலே எப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கின்ற அளவிலே இந்தப் பொறுக்குக் குழு துணை புரிய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். கடந்த அரசாளுகலும் சரி, இந்த அரசாளுகலும் சரி, பெருவாரியான நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும்போது, ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. மின்சார வாரியமானாலும், வேறு வேறு துறையானாலும், ஊழல், ஊழல், என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் பார்க்கிறோம். அதைத்

1970 தவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தவிர்க்க முடியாது. அதிலிருந்து தப்பிக்கவும் முடியாது. அந்தச் சூழ்நிலையில், இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் நிலத்தைப் கையகப்படுத்தும், அதிகாரத்தைத் தருகிறோம். அந்த அதிகாரம் எந்த வகையில் பயன்படுத்தப்படும் என்பதை நம்முடைய ஊழல் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும். அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுத்துவிட்டு, பின்னால் ஊழல் ஏற்பட்டால் சொல்லுங்கள், குற்றஞ்செய்தவர்களைக் கொண்டு வாருங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிப் பின்னால் வாதாடுவதைவிட, அப்படிச் சூழ்ச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வருகிறவர் சொல்வது உண்மையா அல்லது அவற்றை மறுப்பவர்கள் சொல்வது உண்மையா என்பதையல்லாம்பற்றி வாதங்கள் நடந்து வதை விட, நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும்போதே, மிக்க கவனத்தோடு, பொறுப்போடு, அந்த வாரியத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைமையைப் பார்த்துப்போது, இப்படி இந்த மசோதாவை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றத் தேவையில்லை, நிதானமாக, இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, ஆராய்மையோசனை செய்து முடிவு எடுப்பது நலமாக இருக்கும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், மிகுந்த அளவில் காலங்கடத்தி வந்திருக்கிறோம். என்னென்ன வழிகள் என்பதை நிதானமாக ஆராய்ந்திருக்கிறோம். மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் வாரியங்களுக்கு அங்கேயல்லாம் எந்த நிலைமை என்பதைக் கேட்டறிந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். சிற்சில விவரங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த விவரங்களையே வைத்துக்கொண்டு முடிவு எடுப்பது என்பதைவிட, பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு நிதானமாக அந்தக் குழுவில் ஆராய்ந்துப் பார்க்க வேண்டும். பொறுக்குக் குழுவில் பேசுவதை இங்கே பேசலாம் என்றாலும் கூட, பொறுக்குக் குழுவில் பேசித் தெரிந்து கொள்ளும் விவரங்கள், இங்கே பேசிக் கொள்வதை விட அதிகமாக இருக்கும். அதிகமான விவரங்களை உரிய அதிகாரிகளிடம் பெற முடியும், அதற்கான அவகாசத்தையும், சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நகரச் சீரமைப்புத் திட்டங்கள் மசோதா எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சிறப்புக் குழுவை கடந்த காலத்தில், எங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்துதான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதற்கே ஒரு குழு போட்டார்கள் என்றால், மசோதாவை முடிவாகச் செய்யும்போது அதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. தனிப்பட்ட பகுதியையோ நகரத்தையோ, அந்த வேறு பகுதிகளையோ வளப்படுத்தும் சீரமைப்புத் திட்டம் இல்லை இது. பரவலாக எந்தப் பகுதியானாலும், எந்தக் கிராமமானாலும், அதற்காக விரும்பும் இடத்தில் அதாவது வாரியம் விரும்பும் இடத்தில், வளப்படுத்த முடியும், திருத்த முடியும்; உயர்த்த முடியும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 28]

என்கிற நிலைமை. அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட எந்தப் பகுதியையோ, தொழில் வளம் நிறைந்த பகுதியையோ; ஏதோ எண்ணிக்கை அளவில் என்று செய்யவில்லை. தமிழகம் முழுவதற்கும் பொருந்தும் நிலையில் வந்திருக்கிறது. கிராம, நகர, வட்டார, சீரமைப்பு என்ற அளவில் இருக்கிறது.

அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மசோதா ஒரு புரட்சிகரமான மசோதா. அப்படிப் புரட்சிகரமாக செய்யும்போது, வசதி படைத்தவர்கள், வரியைச் செலுத்தும் வாய்ப்பு வசதி படைத்தவர்கள் எப்பொழுதும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சாதாரண மக்கள்; எங்களைப் போன்ற நடுத்தர மக்கள், இவர்களைப் பாதிக்கும் அளவில் மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். மசோதா தேவை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அதே நேரத்தில், இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டால், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள், நடுத்தர மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். 'எங்கேயிருக்கிறது, காண்பியுங்கள்' என்று சொல்வது நல்லதல்ல. விரிவான பரிசீலனை தேவை. பாதிக்கப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிக் தமிழகத்திற்கு முழுவதும் சீரமைக்கும் பணியில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு இந்த மாமன்றம் மசோதாவை நிறைவேற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே; அமைச்சரவர்கள், இதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு ஈடுபட்டு, பொறுப்பேற்றிருப்பதால் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணி, அமர்கிறேன்.

THIRU A. A. SUBBARAJA: Sir, I shall move the amendment standing in my name.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமென்ட்மென்டை மூவ் செய்ய வேண்டாம். அதுதான் அப்பொழுதே தலைவர் சொல்லியாகிவிட்டதே; நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த டவுன் அண்ட் கண்ட்ரி ப்ளானிங் என்ற மசோதா முக்கியமானது. இது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டாலும், ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே சில திருத்தங்களைச் செய்து, பல மாநிலங்களிலும் எந்த வகையில் இயங்குகின்றன என்பதைக் கேட்டறிந்து, அதே போல நம் மாநிலத்திலும் கொண்டு வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்து, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்னைப் போன்ற நகரசபைத் தலைவர்கள் ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் எந்த எந்த விதத்தில் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்ட நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் போது, எனக்குப் பட்ட சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பாஜா]

என்னுடைய திருத்தத்திலே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக இந்தச் சட்டமே தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. சட்டமாக வேண்டியது இல்லை என்பதில்லை. எங்கெங்கே பிரத்தியட்சமாகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அந்த அந்த கிளாசுகளைத் திருத்தி, அந்த வகையில் இதை அமைக்க அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டால், அதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அதை ஒரு சில இடங்களில் இருப்பதை விட்டு, மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். கிளாசுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் கஷ்டங்கள் வருகின்றன. சில கிளாசுகளால் ஏழை மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது.

புதிதாக ஏற்படக்கூடிய லோகல் ப்ளானிங் அதாரிடி என்கிற கமிட்டி ஸ்தல ஸ்தரபணங்களைவிடத் தனியாக ஒரு கமிட்டியாக இருப்பதால், சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். எப்படியென்றால், இதற்கு முன்பெல்லாம் நகரசபை முழுமையாக கமிட்டியாக திட்டங்களை வரைந்து, பின்னால் வரைந்தது வேண்டாம் என்றால், செயல்படுத்த முடியாது. இப்பொழுது அரசாங்கத் தரப்பில் தனியாகக் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பிரிவுகளும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவாக எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றிற்கு ரூல்ஸ் ப்ரேம் பண்ண வேண்டும். நகர அமைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பிளானில் இருக்கக் கூடிய காலி இடங்களைப்பெல்லாம் பிற்காலத்தில் விரிவுபடுத்தக்கூடிய வகையில், மற்றவர்களுக்கும் பாதகம் அளிக்காத வகையில் இருந்தால் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். நிபுட்யன் ஏரியா, லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஏரியா என்று வரும்போது அந்த இடங்களில் ஏற்கெனவே கட்டிடங்கள் இருக்கும், குடிசைகளும் இருக்கும், குடிசைகளில் ஏழை மக்கள் இருந்துகொண்டிருப்பார்கள். குடிசைகளை அகற்றும்போது பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. அந்த அமைப்புகளில் பிற்காலத்தில் லோகல் பஞ்சாயத்து அதாரடி மூலமாக ரோடுகள், பார்க்குகள், ஸ்கூல்கள், ஆஸ்பத்திரி போன்றவற்றிற்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் ரூல்ஸ் ப்ரேம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். சில இடங்களில் தொன்று தொட்டு சுமார் 100 ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். ரோடு பத்தடிதான் இருக்கும். இம்மாதிரி இருப்பது சுகாதாரக் குறைவு என்று சொல்லி, ரொம்ப நாட்களாக அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களைத் தொல்லைக்குட்படுத்தக்கூடாது.

மற்றும் குடிசைகள் போடக்கூடாது என்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யும் ஏழைகள் குடிசை போடாமல் என்ன செய்ய முடியும்? குடிசைகள் போடுவதால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, சேதம் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் தீ விபத்துக்கள் அகஸ்மாத்தா

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

கத்தான் வரும். குடிசைகள் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் அந்த இடத்தை வேறு யாருக்காவது விற்றுவிட்டு, வேறு இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ரூஸ்ஸ் அமைக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். தவிர, ஆங்காங்குள்ள நகரசபைத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகள் இவர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, ரூஸ்ஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ்-ஐஸ் உருவாக்கினால்தான் சட்டம் நல்லபடியாக அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பெட்டர்மெண்ட் கான்ட்ரிபியூஷனைப்பற்றி நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி டவுன் பிளானிங் பஞ்சாயத்து ஆக்டிலே கிளாஸ் 60, 61-லே வழி செய்திருக்கிறோம். இன்னும் புதிதாகச் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. கான்ட்ரிபியூஷனைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். சில சலுகைகள் காட்டத்தான் வேண்டும். பெரிய பணக்காரர்களிடத்தில் அதிகமாக வாங்கலாம். அவர்கள் கொடுக்க வில்லையென்றால், முனிசிபாலிட்யாரே ஆகக்கூடிய செலவைச் செய்துவிட்டு, அந்தப் பணத்தை அவர்களிடத்தில் வாங்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியாது. பணம் கொடுக்காதவர்களை ஜெயிலில்தான் தள்ள முடியும். இந்த மசோதா நல்ல மசோதாதான். ஆகவே, அந்தந்த ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய நகரசபைத் தலைவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், அனுபவம் கொண்ட அதிகாரிகளையும் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு நெருக்கமாக இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த முடியாது. எனவே, அம்மாதிரியான இடங்களை 'பிட்டப் ஏரியா' அல்லது 'ஹட்டிங் ஏரியா' என்று அறிவித்து விடவேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் நிறைவேறாது, மக்களுக்கு வீண் கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும். லோகல் பிளானிங் அதாரிடி, ரீஜனல் பிளானிங் அதாரிடிக்கு சேர்மன் ஒருவர் போடலாம். எந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும், எதிர்ப் கட்சிக் கலைவரை சேர்மனாகப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டியில் லோகல் போர்டில் இருப்பவர்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்களைத்தான் போடலாம் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. மேலும் தகராறுகள் ஏற்படும்போது அதைப்பற்றி லோகலில் அங்குள்ளவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். ரோடுகளை அகலப்படுத்த

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

வேண்டும், தெருக்களை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றால் அங்குள் வர்களுக்குத்தான் அங்குள்ள நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். புதிதாக சேர்மனாக வருபவர் கையிலுள்ள பிளாஜை வைத்துக்கொண்டு, இப்படிச் செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொல்வார். மேலும் 'may be' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'மே' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'ஷல்' போட்டால் என்ன தப்பு? முன்னாலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை உத்தேசித்துத்தான் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். 'மே' உபயோகித்து வேறு யாரையாவது போடலாம் என்று இருக்கிறது.

ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடவேண்டும். எந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்று கமிட்டியை அமைக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் கெட்டுவிடக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும். நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். முக்கியமாகச் சொன்னது, போடக் கூடிய வரி எவ்வாறு எல்லாம் மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரிகளைக் கூடியமட்டில் குறைக்க வேண்டும். எடுக்கக்கூடிய ஏரியாவைப் புதிய ஏரியாவாக எடுக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் உருவாக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் இதைச் செய்துவிட முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் மனதிலே கவனம் எடுத்துக் கொண்டு, ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் அமைப்போம் என்று வாக்குறுதி அளித்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker Sir, on behalf of the Swatantra Party I have given notice of an amendment that the Bill be referred to a Select Committee. Due to certain rules, three amendments have been clubbed together. Our amendment stands and we want the Bill to be referred to a Select Committee, because this is a very cumbersome and huge bill with 127 clauses. In the history of our legislature, there has not been a Bill with so many clauses which has not been referred to a Select Committee. Even in respect of small Bills with half a dozen or dozen clauses, if there is any difference of opinion on, or controversy about, the clauses, the custom has been to automatically refer them to Select Committee. The Select Committee interviews a number of important persons connected with the subject matter of the Bill and invites their opinion. It will be a surprise if such a Bill is not referred to a Select Committee. Even though the Hon. Minister for Education and Health might have decided not to refer the Bill to a Select Committee, I plead with him to reconsider his stand and allow the reference of the Bill to a Select Committee.

[Dr. H. V. HANDE]

[1970 நவம்பர் 26]

On page 171 of the Bill, it is mentioned in the Statement of Objects and Reasons : ' The Model Bill was commended for adoption in the States with suitable modifications to suit local conditions. In 1963, a Special Committee was constituted consisting of the Director of Town-Planning, the Commissioner, Corporation of Madras, and certain select Municipal Commissioners to examine, among other things, the said Model Town and Country Planning Bill. The Commissioner of the Corporation of Madras is changed once in every one or two years, and suddenly we find a new Commissioner being posted. There are 120 divisions in the City. Each division has got its own characteristics. A division like Perambur is entirely different in its composition and basic needs from a division like Mylapore or Saidapet. Similarly, the Park Town Division is different from any other division in the type of people inhabiting it and the amenities required. What is the point in having the Commissioner here? By the time he knows the names of the divisions and their location, he is transferred, and another officer is posted who has absolutely no idea of the place. When I say this, I mean no disrespect to the quality or calibre of the officer. I submit that, with all his experience, he may not be able to judge a problem aright. I wonder what the object is in this mixture of different officers who are transferred now and then.

In paragraph 4 of the Statement of Objects and Reasons it is said : " Planning will have to transcend statutory boundaries of local authorities and that, in many a case, a plan should be a composite one covering either a Metropolitan area of a Regional area ". How are we going to achieve the object ? Are we going to take the members of the Assembly reprobating that area and who know the area, into confidence and have them on the board? Or, is it going to be a centrally organised board on a regional basis which will have the power? Then each regional board will come to its own decision. That point is not clear. That is one of the reasons why I want the reference of the Bill to a Select Committee.

I would like to submit one more point. Let us take for instance the City of Madras. Almost all the industries are located very near the City. In the last ten years, the population has increased by about twenty or twenty-five per cent. But the amenities have not increased ; on the other hand they have definitely deteriorated. There is no co-ordination between the Corporation of Madras, the Electricity Board and the Telephone Department. The Telephone Department digs the road, lays the cable and restores the road to its original position. Then the Electricity Board digs the road, lays the electric wire and restores the road to its original position. Then the Water Works Department digs the road and lays the pipes. Then comes the Sewage Department. The net result is that we find that almost all the roads in the City of Madras thoroughly bad and in a state of pell-mell. This is a very complex and complicated issue. Therefore we have to refer this Bill to a Select Committee.

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

The population is increasing and the amenities are going down. The only solution to avoid this position is to have satellite towns fifteen, twenty or thirty miles off the Madras City. To effect the dispersal of the population to these suburban regions, there is only one method and that is the provision of increased transport facilities. Take the City of Bombay. Persons living in Kalyan and Poona are able to come to their offices in Bombay City within one and a half hours. There is the system of electric trains and people from satellite towns are able to come to Bombay. Even there, they are not able to cope up with the traffic due to increase in the population. Similarly in Madras we should have electric trains from Chingleput. In North Madras we do not have electric trains as we have in South Madras. In North Madras we should have electric trains from Avadi and Ambattur. Satellite towns and transport facilities will facilitate the dispersal of population.

There was also a suggestion for laying a circular railway. We can have two or three different routes. Now we have a railway from the south. We can have a railway from east to west. The entire City of Bombay is covered by electric train by different routes. We can have a circular railway, a railway diagonally and also criss-cross lines. That is one of the ways by which we can have dispersal of population.

The other method is that we can have dispersal of offices. We can shift some of the offices in the Madras City to Madurai for instance. Offices where work of an emergent nature is not transacted can be transferred from the City to the southern parts so that we can take the load of population off the City. This is a huge Bill. So many problems have to be considered and this will be possible only if the Bill is referred to a Select Committee.

The machinery proposed in this Bill is unworkable and will create proliferation of officers with no commensurate benefit. It has been drawn up without any reference to realities in our urban and rural areas.

There is absolutely no co-ordination in this Bill.

The proposed Town and Country Planning Board (Clause 5) is predominantly an official body with provision for only three members nominated from Members of the Legislative Assembly, the Legislative Council and the Parliament. Such a preponderantly official body would be worthless as it will not be acquainted with realities.

Here it is a question of co-ordination between different Departments. Even Municipal authorities like Inspectors of Municipal Councils and Panchayats are also not included. Is Town and Country Planning possible without these local authorities? That is a very important point.

ந.ப.
12-00

I come to the next point. The new Town-Planning Authorities will become new empires with a large staff independently of corresponding staff in Municipalities. (The Hon. Minister for

[Dr. H. V. Hande]

[1970 நவம்பர் 26]

Food was seen conversing with the hon. Member). Now I am seeing some signs of the possibility of the Bill being referred to the Select Committee, which means that I need not dilate upon a number of other points which I wanted to refer. I would welcome the reference of the Bill to a Select Committee.

Now, we do not have enough technical staff for town planning. Are we going to dump Revenue Department officers for this work? Let them do their revenue work properly and the village Officers can be taken into their confidence. But other things can be given to experts.

Clauses 60 and 61 provide for the levy of development charges at Rs. 5 per sq. metre and Rs. 20,000 for a hectare. This will be an additional burden on the tax-payer. Already we have got the Urban Land Tax which is mounting. Along with that tax, we are going to have this levy and this aspect of the matter has to be seriously considered. Many people are going to resent it as they may not get commensurate benefits.

The Bill provides for a Tribunal for appeal against the award of compensation, etc., and this provision is no doubt good but the procedure will be cumbersome and the advantage is illusory.

The Bill is on the whole not well-conceived with reference to actual conditions. It gives too much power to the new authorities and perpetuates the mutual exclusiveness of the concerned authorities. If this Bill is referred to the Select Committee, I can raise some more points.

With regard to fly-overs, we are told that we are going to have fly-overs near Gemini. One day the Commissioner of Police gives a statement and on another day the Corporation Commissioner gives another statement and yet on another day the Hon. Minister gives a statement but actually the scheme has not been implemented. Tenders have been called for but still the work has not been taken up. There is some bottleneck somewhere and the Government should see that it is removed and the work started immediately.

As regards sub-way, we have been told that there is going to be a sub-way in Mount Road. Now, there is only a pathway for passengers. We should have a sub-way so that smooth traffic can take place there and I hope the Government will consider this aspect of the matter.

Now I come to the State Housing Board which is a supreme body which does not come within the purview of any rule or law. I would request the Government to see that the Board, like any other public institution, confines itself within certain rules.

Lastly, I will quote some excerpts from a British Official Handbook, 1967. It is stated therein :

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

“The Town Development Act, 1952 makes provision for the relief of congestion in large industrial towns in England and Wales by encouraging the transfer of population from these areas to places suitable for expansion where employment is provided. Here also, whenever we want to remove a slum, we transfer some people from that area to another area like Vyasarpadi or Ambattur. These people have to be provided with employment in the new areas where they have been transferred.

I have got a number of other points to refer to but now that the Hon. Minister has appreciated my points perhaps they have had an impact on him and has agreed to refer the Bill to a Select Committee, I do not want to refer to them. I am grateful to him. Thank you, Sir.

* திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப்பற்றி இது னுடைய கோட்பாடுகளை என் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

ஏற்கனவே தமிழகத்தில் 1920 ஆண்டினுடைய நகர அமைப்புத் திட்டமிடுதல் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, விரிவாக நகர்புறத் தையும் நாட்டுப்புறத்தையும் ஒருங்கிணைத்து, நகரத்திற்கான திட்டங்களையும் பிரதேச ரீதியான திட்டங்களையும் சீராக்குவதற்காக, நகர அமைப்புத் திட்டத்தையும் மாற்றி அமைப்பதற்காக, வகை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த போது இந்திய அரசு தயாரித்து மாநிலங்களுக்கு அனுப்பிய ஒரு ‘மாடல்’ சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும், மகாராஷ்டிர மாநில சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆகவே இன்று நாடு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிற நேரத்தில் மாநிலம் முழுமையும் பயன்படுகிற வகையில் நகரங்கள், நாட்டுப்புறங்களில் மக்கள் வசதியாக வாழ்வதற்கான வகையிலும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியதையும் எதிர்கால ஏற்பாடு வளர்ச்சிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்காகத் திட்டம் இடவேண்டுமென்பதும் திறம்படச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

ஆனால், இன்று சுமார் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா இந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்திலேயே பரிசீலனை செய்து திருப்தி கரமான முறையில் நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவேதான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்துக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், இன்று அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால்—மதுரையிலே எனக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. ஜெய் ஹிந்த் புறம் என்ற மாடக்களம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த ஊரை மதுரை நகர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தார்கள். நகரத்திலே விடு கட்டவேண்டுமென்றால் என்னென்ன விதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ, அதைவிடக் கடுமையான விதிகளைப் போட்டதன் காரணமாக இரண்டா

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 நவம்பர் 26]

யிரும் வீடுகளை இடிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அதிகல் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஸ்டே செய்ய வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நகர் அமைப்பு, கிராம அமைப்பு இவைகளைக் கவனிக்கும் போது, பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள்தான் அதிக தூரம் செல்ல முடியும். இந்தியாவிலேயே, குறிப்பாகத் தமிழகத் திலே பார்க்கும்போது, சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் நடுத்தர மக்கள் குடியிருக்கிற பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் இந்த மக்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பாதிப்பதாக இருக்கக் கூடாது. யதார்த்தங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு வாழ்வதற்குப் போதுமான வழியில்லாமல் நகரங்களிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு விதமான நவீனமான முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, வீடுகளைக் கட்டும்போது ரோடுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் கட்டி விடுகிறார்கள். மற்றொன்று, அதி அற்புதமான திட்டம் என்று போட்டுவிட்டு விதி முறைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நண்பர் சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப் போல குடிசையில் வாழ்கிறவர்கள், ஏழை எளியவர்கள் இவர் சளுக்கு நிபந்தனைகளை அதிகமாகப் போட்டால் அது அவர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே, இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்துத்தான் நாம் இன்றைக்கு இந்த இடத்திலே உடனடியாகச் சட்டம் ஆக்காமல் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் இன்னின்ன பிரச்சனைப் பற்றி இன்னின்ன விசிகளை அரசாங்கம் வகுக்கலாம் என்று கூறுவதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே சாத்தியம் இருக்கிறது. ஆகவே வதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே அனுப்பக்கோருகிற தீர்மானத்தை அதிரித்துக் கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான மசோதாவிற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குடியிலிருந்து அனுப்பவேண்டுமென்றிருக்கக்கூடிய அதிரித்துக் கில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே நகரத்தையும் கிராமத்தையும் திட்டமிட்டு அமைக்கவேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபணையில்லை.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலைமையில் ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகிறது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகின்ற நேரத்திலே மக்களுக்குப் பல இடங்களில் குடியிருப்பதற்கு வீடுகள் இல்லாத நிலைமையும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இன்னும் 20 அல்லது 25 வருஷங்களுக்குப் பின்னாலே எந்த நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருப்போமோ சொல்ல முடியாது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் லண்டனுக்குப் போய் இருந்த நேரத்திலே—அங்கே சேட்டீட் கமி

1970 நவம்பர் 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஷன் மூலமாக பேசில்டன் என்ற இடத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள், போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். லண்டனின் ஜனத்தொகை எட்டி மில்லியன் இருக்கும்படியான நிலைமையிலே அதைக் குறைப்பதற்காக 5 அல்லது 6 மில்லியன் ஜனத்தொகை மட்டும் அங்கே வைத்துக்கொண்டு மீதமுள்ள ஜனத்தொகையை லண்டனைச் சுற்றியுள்ள 20 அல்லது 25 மைல் சுற்றளவிலுள்ள இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 லட்சம், 10 லட்சமாக இருக்குமாறு செய்து ஆறு பட்டணங்களை அமைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். அங்கேயுள்ள வருவாய் சுகாதார வசதிகள், மக்கள் உணர்வு இவை வேறு. நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள நிலைமை வேறு. நாள் அண்மையிலே வெளி நாட்டிற்குப் போயிருந்தபோது, மலேஷியாவிலே சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது நண்பருடன் நடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தேன். உடனே ஒருவர் வந்து ஒரு காகிதத்தில் இரண்டு டாலர் என்று எழுதிக் கொடுத்தார். சிகரெட் துண்டைக் கீழே போட்டு விட்டாராம் நண்பர், அதற்காக 2 டாலர் வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுவும் முதன்முறையாக இருப்பதால் 2 டாலர். அப்படியில்லாமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக டாலர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏதோ தவறு செய்துவிட்ட தற்காகத் தண்டனையாக அல்ல அவர்கள் கேட்பது. சுகாதாரம் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நாமும் அதுமாதிரித் திட்டங்களைப் போட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில் 8 கிலோமீட்டர் சுற்றளவுக்கு உள்ள இடங்கள் எல்லாம் டவுன் பிளானிங் என்று செய்து கிராம மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் நிலத்தை வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு நிலத்தின் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இருக்க இடமும் தேவை. அந்த இடம் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சுகாதார வசதிகள் இருக்கவேண்டும். பட்டணத்தை மட்டும் கவனித்துக்கொண்டு போவார்களானால் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதற்கு விடுகடக் கிடையாது, சுகாதார வசதிகளே இல்லை. சாட்டிலே, பண்ணையிலே கீழ்த்தரமான நிலைமையில் வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மக்களும் நன்றாக வாழ வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் இடைஞ்சல் இருக்கக்கூடாது, அந்த வகையிலே மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடிய முறையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்குக் கொண்டுபோய் விவாதிக்க வேண்டும்.

இதைப்பற்றிப் பலகாலமாகப் பேசி வந்தாலும் நிறையக் கிளாசஸ் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன. பகுதிகள் அநேகம் இருக்கின்றன. எனவே உட்கார்ந்து ஆர ஆர யோசிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு ஒரு காலக்கெடு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 நவம்பர் 26]

வைத்துவிடலாம். இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக, அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்யாமல் சென்னையிலே உட்கார்ந்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டுமன்றி மேலவை அங்கத்தினர்களையும் அந்தப் பொறுக்குக் குழுவிலே போட்டு, ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக விதிகளை நாம் ஏற்படுத்தும்பொழுது ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இது வந்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கமே சில திருத்தங்களை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஊர்ஜிதம் என்று இதைச் சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது சர்க்காரும் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும். நம் முடைய பொருளாதார நிலைமைக்கு ஏற்ப, மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்கேற்ப, சுகாதார நிலைமைகளுக்கேற்ப ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிட்டிகளாக அக்கவேண்டுமென்றால் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். காரணம், வரி அதிகமாகப் போடப்படுவது தான். அங்கே அதிகாரியைப் போட்டு விட்டால் அவர் உடனே 5 பங்கு 6 பங்கு அளவுக்கு வரிப் போட்டு விடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியான சத்தியமங்கலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்த முனிசிபாலிட்டியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர் வந்தவுடனே ஆறு பங்கு வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். அங்கேயிருக்கும்படியான மக்கள் வரியைக் கொடுக்கும்படியான சக்கிரியில்லாதவர்கள்—சத்தி உள்ளவர்களாக இருந்தால் பாவாடில்லை. கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரூபித்து 6 பங்கு கட்டவேண்டுமென்று வரி போட்டால் எப்படிக்கொடுக்க முடியும்? அதிலும் எவ்வளவு தவறுகள் நடக்கின்றன. காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம். திரும்பவும் அதிகமான தொகை அவர்களுக்கு அளிப்பது என்ற நிலைமையை எல்லாம் கூடப் பார்க்கிறோம்.

சென்னையிலே கூவம் சீரமைப்பு என்ன ஆயிற்று என்பதைப் பார்த்தோம். மழை பெய்து ஸ்லாப்ஸ் எல்லாம் போய்விட்டன. மதவமைச்சர் அவர்கள், நூற்றம் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்டால் அது அவரவர்கள் மூக்கைப் பொறுத்தது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூக்கைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தெரியும் எந்த மூக்கு நல்ல மூக்கு என்று. அமரூபித்த வேண்டுமென்பதற்காக மக்களிடமிருந்து வரியை வாங்கி அதை காண்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்கள் மீண்டும் பொறுப்பு இல்லாமல் சில பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக, சில பேர்கள் சம்பாதிப்பதற்காகத் திட்டம் அமைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எந்தத் திட்டத்தைச் செய்தாலும் நல்ல திட்டமாக, பயனுள்ள திட்டமாக, மக்கள் தாங்கும்படியான நிலைமையில் பயனுள்ள திட்டமாக இருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களை அதிகமாகக் கொடுப்பது மக்களுடைய பிரச்சனைகள் தீர்க்குடிய நிலைமைக்கு உதவாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. கிராமப்புறங்களையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கும்பொழுதே வரி கொடுக்கமுடியவில்லை. வசூலிக்கப்பட்ட பணம் பரிபூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே இதைப் பற்றித் தெளிவாக ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரம் பத்து நாட்கள் சென்னையிலே உட்கார்ந்து இந்த மசோதாவைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்து, கொண்டுவந்தால் நல்லதாக இருக்கும். எனவே பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற என்னுடைய கட்சியினுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர-நாட்டமைப்பு மசோதாவைப்பற்றி வரவேற்று தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறியதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டு அமைப்பு, நகர அமைப்பு சீர்பட வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். 1920-ம் ஆண்டிலே நாட்டு நகரமைப்புக்கான திட்டமிடப்பட்டு, முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பல வகைகளிலே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதுமான அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பிறகு 1938-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு குழுக்கள் போடப்பட்டு ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து பல்வேறு விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்திய அரசும் பொதுவாக, மேலநாடுகளில் நடப்பதையொட்டியும் வளர்ச்சியுறுகிற இதர நாடுகளைப் பார்த்தும் இந்தியாவிற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஒரு திட்டத்தை அமலாக்க எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பி அந்த அடிப்படையிலே நகரப்புறத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். அதனையொட்டி இங்கே குழு அமைத்து அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அந்த வகையிலே செய்கிற அளவிற்கு இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்றவகையில் நாம் சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவை உருவாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1966-ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டார்கள். அதிலிருந்து சில கருத்துக்களையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு சேர்த்தோம். அது மட்டுமல்ல, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், இதிலே அனுபவம்பெற்ற தலைவர்கள், சிக்கல்கள் பலவற்றையும் தெரிவிக்க, அதையும் அரசு கருத்தில் கொண்டு அதையும் அரசாங்கமே கொண்டு வரும் திருத்தத்தின் அடிப்படை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 28]

யிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கு கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் இன்றியமையாத தன்மையை நாம் நன்றாக உணருகிறோம். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப்போலவும் மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறியதைப்போலவும் வெளிநாடுகளில் திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டு இருப்பதினால், பலமுறை திட்டமிடுவதால், தங்கள் தங்கள் இச்சைப்படி பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதால் அது அமைந்துவிட்டது, அதை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனையால் பெரிய பெரிய நகரங்களில் போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகள், வாழ்வுப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் அடிப்படைத் தேவையைக் கண்டறிந்து பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கக் காண்கிறோம். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொள்ளாமல், தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி தங்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வசதிக் கேற்ற பல்வேறு முறைகளை மேற்கொள்வதால் திட்டமிட்டு அமைக்கும் முறையை நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அந்த முறையிலே விரிவான திட்டத்தை மேற்கொள்ளும்பொழுது, சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் 10, 15 மைல்களில் வளர்ச்சியை மேற்கொள்ள இப்பொழுது சட்டத்தில் இடம் தரவில்லை. ஆகவே, சென்னையை மட்டும், நகர எல்லையை மட்டும் வைத்திருக்கும் சட்டம் அதற்கு அப்பால் இல்லை, அந்த இடங்களை விரிவுபடுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் சென்னை நகரை மனத்திலே கொள்ளும்பொழுது 15, 20 மைல் சுற்றுவட்டாரத்தையும் நினைவில் வைத்து மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைப்போன்றே மதுரை நகரம், கோயம்புத்தூர் நகரம் போன்ற பெரிய நகரங்களையும் பொறுத்த அமைகிறது. எனவே, தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி பல்வேறு வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுவதன் காரணமாகப் போக்குவரத்து, மற்றவைகளுக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறையும், சுகாதாரச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறையும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க விரிவான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விரிவான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்பொழுது பல்வேறு முறைகள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. அதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுதுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே இருக்கும் டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ் போடுவதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். 'லெவி அண்ட் கலெக்ஷன் ஆஃப் பெட்டர்மெண்ட் காண்ட்ரிபூஷன்' என்பதில் இருக்கும் சில சிக்கல் சளைப் போக்க 'டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

விதிமுறைகளை வகுக்கும்பொழுது நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் அனுபவம் பெற்ற ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த வகையிலே கூட நாம் ஆராய்ந்து சிலபல முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, எல்லா நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் கலந்து கொள்வதற்காக, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருப்பதால் அவரைக் கலந்து கொண்டு, அவர் சிரிய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வழிமுறைகளைச் செய்யலாம். அவர் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் குழுவினரோடு இருக்கும் பிற நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் சிரிய யோசனைகளைக் கேட்டு, அவர் இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்யும்பொழுது சிரிய யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும். ஆகவே, அந்தச் சிரிய கருத்தையும் வற்புறுத்துவதிலே எந்த ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது.

வேறு பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். நாம் நகரங்களை அமைத்து, அழகாகவும், அதே சமயத்தில் மக்களின் வசதிகளாகவும் செய்ய சில திட்டமிட்ட முறைகள் ஆக்கப்பட்டால்தான் முடியும். இப்பொழுதிருந்து துவங்கினால்தான் முடியும். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப் போன்று, பல்லாண்டு காலமாக திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டுப் பல்வேறு வெளிநாடுகள் வளர்ந்து வருவதால், அதன் காரணமாகப் பல நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்கத்தக்க அளவில் மேலைநாடுகளில் பெரும் பெரும் நகரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த நகரங்களை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் கண்டிருப்பார்கள், மேலைநாடுகளுக்குச் சென்ற பலரும் கண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, நீண்ட பழம்பெரும் நகரமான இலண்டன் மாநகரத்தில் இருக்கும் சந்தைகள், வளைந்து வளைந்து செல்லும் சாலைகள், தெருக்கள், குறுகிய தெருக்கள் பல இருந்தும் அங்கே 'ஹாரன்' சத்தம்கூடக் கேட்காமல் இருந்ததை 20 நாட்கள் நான் தங்கியிருந்தபொழுது அறிந்தேன். மற்றவர்கள் தங்கியிருந்தபொழுதும் பார்த்திருப்பார்கள். 20 நாட்களிலே ஒரு தடவைகூட நான் 'ஹாரன்' சத்தம் கேட்டு வழிவிட்டுச் செல்லும் முறையைப் பார்த்ததில்லை. அந்த அளவிற்குப் போக்குவரத்து முறை அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் திட்டமிட்ட முறைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாக அந்த வசதியைப் பெற முடிகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. சிலபல வசதிகளைப் பெருக்கும் காலத்தில் வரி கட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களைக் கவனத்திற்கொண்டு, ஏழை எளியவர்கள் என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வசதி படைத்தவர்களிடம் வரி வாங்காத சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடாது. அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், நியூயார்க் பட்டணத்தில் 'மேன் ஹெட்டன்' என்ற பெரிய தீவை 28 டாலர்களுக்குத்தான் வாங்கியதாக வரலாறுகளில் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்தத் தீவின் விலை எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அங்கேயிருக்கும் கட்டிடங்களைக் கணக்கிடும்பொழுது தெரியும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நகர்ப்புறத்தில் அரசாங்கமோ அல்லது நகராட்சி மன்றங்களோ அல்லது மாநகராட்சி மன்றங்களோ பொறுப்பேற்று வசதிகளைச் செய்யும்பொழுது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

தானாக அங்கிருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் ஏறிச் செல்லுகிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்திலே இருந்த நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் வசதிகளைச் செய்யச் செய்ய, பல்வேறு நிலைகள் ஏற்பட்ட பிறகு, வளர்ந்து வளர்ந்து இன்று பல மடங்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதை மனத்தில் வைத்து மேற்கொண்டு வளர்ச்சிகளைச் செய்யும்பொழுது விடைய மதிப்பைப் பார்க்கும் பொழுது கூடுதல் கட்டணம் வசூல் செய்வதில் தவறில்லை. அதே சமயத்தில் ஏழை எளியவர்கள் அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றுவது என்றில்லாமல், அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தத் திட்டங்களை வளர்ச்சியுறச் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலே சிந்தித்துப் பல்வேறு வழிவகைகள் வகுக்கப்பட்டு, ஆங்காங்கிருக்கும் நகரங்களில் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் நகராமைப்புகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தில் விதிமுறைகள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் இது விரிந்த திட்டமாக இருப்பதால், பல்வேறு நகரங்களின் சீரமைப்பைப் பொறுத்த வசையிலே இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற் று விட்டு, சிலபல சங்கடங்கள் இருந்தால் அவற்றைப் போக்கி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்து கொண்டிருப்பதால் அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வது என்று இசைந்து, பொறுக்குக் குழுவில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1938-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகியும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இதை இன்னும் காலந்தாழ்த்திக் கொண்டு போவதால், தால், ஒற்றிவைத்துக்கொண்டு போவதால் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் போய்விடும். எனவே வெளியூர் களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல், உறுப்பினர்கள் இங்கேயே அமர்ந்து அவர்களின் அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே மேலும் சீர்திருத்த வேண்டியதற்கான முறைகளையும், செம்மைப் படுத்துவதற்கான சீரிய யோசனைகளையும் சொன்னால் ஓரிரு கூட்டங்களிலே விதிமுறைகளைப் பெல்லாம் செய்து சிறந்த நல்ல விளைவினைப் பெற முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான ஒத்துழைப்போடு பொறுக்குக் குழுவிலே போடப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, திருத்தம் தரும் முறையிலே அதையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறேன். எனவே, இதை கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிற் று, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அடங்கிய அளவில் விடலாம் என்ற அளவில் நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Sir, I move the following amendment :—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 30 members (20 Members from the Assembly and 10 Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1970 and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :

1. Thiru M. S. SIVASAMI
2. Thiru M. P. SARATHY.
3. Thiru PALANIVEL RAJAN.
4. Thiru RAMA ARANGANNAL.
5. Thiru S. ARUMUGAM.
6. Thiru M. KANNAPPAN.
7. Thiru S. GANESAN.
8. Thiru GINGEL V. MUNUSWAMI.
9. Thiru P. SEENIVASAN.
10. Thiru M. C. BALAN.
11. Thiru T. P. ALAGAMUTHU.
12. Thiru K. VINAYAKAM.
13. Thiru V. GEORGE.
14. Dr. H. V. HANDE.
15. Thiru N. SANKARAI AH.
16. Thiru T. THEERTHAGIRI GOUNDER.
17. Thiru M. SURENDRAN.
18. Thiru A. A. SUBBARAJA.
19. Thiru A. R. PERUMAL.
20. Thiru A. K. SUBBIAH.

The motion was put and carried.

MR. DEPUTY SPEAKER : Under Rule 139 (1) of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has nominated the Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health as a Member of the Joint Select Committee.

THIRU K. RAMAMOORTHY : What about my amendment, Sir?

I have not been asked to withdraw my amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The amendment moved by the Hon. Minister is an amendment to your amendment and that has been carried.

Now we shall pass on to the next item.